

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací, v právnej veci vyrovnania navrhovateľa – dlžníka: **G. IČO: X.**, s bývalým vyrovnacím správcom JUDr. P., **o priznaní odmeny a výdavkov vyrovnacieho správcu**, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn. 2V 2/2005, na mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 16. júla 2007 č. k. 2 Obo 138/2007-133, rozhodol

t a k t o :

Mimoriadne dovolanie v časti, ktorou bolo rozhodnuté o odmene vyrovnacieho správcu, **z a m i e t a .**

V ostatnej časti uznesenie odvolacieho súdu **z r u š u j e** a vec v rozsahu zrušenia mu vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Na odvolanie navrhovateľa Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením zo dňa 16. 07. 2007 zmenil opatrenie Krajského súdu v Bratislave tak, že odmenu za výkon funkcie vyrovnacieho správcu a náhradu výdavkov, vzniknutých pri výkone jeho funkcie vyrovnaciemu správcovi nepriznal.

V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol:

Vyrovnací správca má rovnaké práva a povinnosti ako správca konkurznej podstaty. Z obsahu spisu vyplýva, že v danej veci vyrovnací správca splnil zákonom uložené povinnosti. Ustanovenie § 6 ods. b/ vyhl. č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní, upravuje základ, z ktorého sa má vypočítať odmena vyrovnacieho správcu, tou je suma, použitá na uspokojenie veriteľov. Nakoľko

v prejednávanej veci na uspokojenie veriteľov nebola použitá žiadna suma, z dôvodu neuskutočnenia vyrovnania nie je možné určiť základ odmeny vyrovnacieho správcu, resp. základom je nulová hodnota.

Odvolací súd sa nestotožnil s priznaním odmeny a náhrady výdavkov vyrovnaciemu správcovi súdom prvého stupňa, nakoľko pri absencii základu odmeny nemožno určiť samotnú odmenu vyrovnacieho správcu, preto napadnuté rozhodnutie podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil tak, že vyrovnaciemu správcovi odmenu za výkon jeho funkcie, ani náhradu výdavkov, vzniknutých pri výkone funkcie vyrovnacieho správcu nepriznal.

Na podnet bývalého vyrovnacieho správcu proti uzneseniu odvolacieho súdu podal mimoriadne dovolanie generálny prokurátor Slovenskej republiky a navrhol ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

Na zdôvodnenie mimoriadneho dovolania citoval ust. § 8 ods. 3, § 46 ods. 1, § 50 ods. 3 písm. a/, § 50 ods. 4, § 66 ods. 4, § 66b ods. 5, § 66e ods. 1 ZKV, § 6 písm. b/, § 7 ods. 2 vykonávacej vyhlášky č. 493/1991 Zb. s tým, že týmito ustanoveniami sa odvolací súd neriadil. Ďalej generálny prokurátor uviedol:

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 6 marca 2006 č. k. 2V 2/05-69 povolil vyrovanie dlžníka a súčasne za vyrovnacieho správcu ustanovil JUDr. P.. Na vyrovnacom pojednávaní 25. mája 2006 navrhovateľ predniesol zmenu návrhu na vyrovanie tak, že oproti povolenému zvýšil rozsah navrhovaného uspokojenia veriteľov z 2 000 000,-- Sk na 2 800 000,-- Sk. Súd zmenu návrhu prijal. Dlžníkom navrhnuté vyrovanie nebolo prítomnými veriteľmi odsúhlasené. Na základe tejto skutočnosti súd návrh na vyrovanie zamietol potvrdiť, o čom vydal príslušné uznesenie zo 17. júla 2006 č. k. 2V 2/05-92. Ďalším uznesením z 22. marca 2007 č. k. 2V 2/05-125 súd konanie zastavil. Následne opatrením z 10. mája 2007 č. k. 2V 2/05-126 súd priznal JUDr. P. na základe jeho správy a vyúčtovania z 24. mája 2006 odmenu za výkon funkcie vyrovnacieho správcu dlžníka v sume 225 725,-- Sk a náhradu výdavkov, vzniknutých pri výkone vyrovnacieho správcu v sume 3 360,-- Sk. Na základe odvolania dlžníka rozhodol vo veci Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý uznesením zo 16. júla 2007 č. k. 2 Obo 138/2007-133 zmenil opatrenie Krajského súdu v Bratislave tak, že odmenu za výkon funkcie vyrovnacieho správcu a náhradu výdavkov, vzniknutých pri výkone jeho funkcie

vyrovnaciemu správcovi nepriznal. Z odôvodnenia uvedeného rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že nie je možné určiť základ odmeny vyrovnacieho správcu, pretože v prejednávanej veci na uspokojenie veriteľov nebola použitá žiadna suma. V tomto sa súd odvolal na ust. § 6 písm. b/ vykonávacej vyhlášky, ktorá upravuje základ, z ktorého sa má vypočítať odmena vyrovnacieho správcu a týmto je suma, ktorá sa použila na uspokojenie veriteľov.

Z uvedeného dôvodu sa najvyšší súd nestotožnil s priznaním odmeny a náhrady výdavkov vyrovnaciemu správcovi súdom prvého stupňa.

S takýmto záverom nie je možné súhlasiť. Je nesporné, že v konaní si po dobu 14 mesiacov správca plnil riadne všetky zákonné povinnosti správcu a vykonal všetko, čo bolo v jeho možnostiach, aby veritelia návrh dlžníka akceptovali. Dlžník bol pripravený na plnenie navrhovaného vyrovnania v rozsahu 2 800 000,-- Sk, ktorý návrh súd akceptoval. Skutočnosť, že uvedený návrh veritelia neprijali, je objektívna okolnosť, s ktorou odmena správcu nesúvisí. Z ust. § 66 ods. 4 konkurzného zákona je zrejmé, že po zastavení konania rozhodne súd o odmene správcu a jeho výdavkoch. V spojení s ust. § 7 ods. 2 vykonávacej vyhlášky (vyrovnacia odmena, vypočítaná zo sumy, určenej na uspokojenie veriteľov) logicky vyplýva, že za plnenie povinností v zmysle príslušných ustanovení konkurzného zákona vyrovnaciemu správcovi odmena patrí. V tomto smere odvolací súd ako keby nebral do úvahy ustanovenia § 57 ods. 1, ako aj § 59 ods. 1 konkurzného zákona, zakotvujúce potrebnú činnosť správcu, pričom zo spisového materiálu je zrejmá plynulosť vyrovnacieho konania práve zásluhou činnosti správcu.

Mám za to, že nepriznanie odmeny bolo v rozpore s jednou zo základných zásad občianskeho súdneho konania, ktorá je zakotvená v § 1 O. s. p. a ktorou sa sleduje zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a oprávnených záujmov účastníkov. V tomto smere je potrebné poukázať aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 11. septembra 2003 č. k. 2 Obo 169/03, ktoré podpísal ten istý predseda senátu ako v napadnutej veci, avšak v tomto rozhodnutí odmenu bývalej vyrovnacej správkyni priznal. Dôvodom pre priznanie bola pripravenosť dlžníka na plnenie navrhnutého vyrovnania, suma určená na uspokojenie veriteľov, plnenie povinností správcu, ako aj konštatovanie súdu, že odmena za výkon nie je závislá od vôle veriteľov, vyjadrenej hlasovaním o návrhu – teda skutočností, ktoré v neskoršom rozhodnutí ten istý súd neakceptoval.

Najvyšší súd, ako odvolací súd, pri rovnakých skutkových základoch a rovnakom právnom spore rozhodol opačne, to znamená, že v jednom prípade potvrdil ako vecne správne rozhodnutie prvostupňového súdu o priznaní odmeny a náhrady výdavkov vyrovnávaciemu správcovi a v druhom prípade, pri splnení rovnakých podmienok (pripravenosť navrhovateľa – dlžníka na plnenie navrhnutého vyrovnania a sumy, ktorú sám dlžník určuje na uspokojenie svojich veriteľov) rozhodnutie prvostupňového súdu zmenil tak, že vyrovnaciemu správcovi odmenu, ani náhradu výdavkov nepriznal.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu uviedol, že vyrovnací správca si svoje pohľadávky v stanovenom termíne neprihlásil, tým podľa § 155 ods. 2 ZKV jeho právo vymáhať tieto pohľadávky zaniklo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods. 4 O. s. p.), mimoriadne dovolanie prejednal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, preskúmal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné len čiastočne.

Podľa ust. § 8 ods. 3 ZKV správca má nárok na náhradu výdavkov a na odmenu.

Citované ustanovenie sa vzťahuje aj na vyrovnacieho správcu (§ 50 ods. 4 ZKV).

Spôsob výpočtu odmeny správcu je uvedený v ust. § 6 písm. b/ vyhl. č. 493/1991 Zb., a to tak, že základ pre určenie odmeny vyrovnacieho správcu tvorí sumu, ktorá sa použila na uspokojenie veriteľov.

Z citovaných ustanovení odvolací súd vyvodil správny záver, že síce vyrovnací správca má nárok na odmenu, ale jej výpočet je odvodený od sumy, ktorá sa použila na uspokojenie veriteľov. Keďže v danom prípade veritelia neboli uspokojení žiadnou sumou, resp. výšku tohto uspokojenia je možné vyjadriť číslom nula, z čoho vyplýva logicky záver, že v tomto prípade aj výška odmeny správcu musí byť vyjadrená číslom nula, preto odmena správcovi nemohla byť priznaná. Vykonávanie funkcie správcu bezprostredne súvisí s podnikateľskou činnosťou, ktorá činnosť je vždy spätá s rizikom. Suma, ktorá sa použila na uspokojenie veriteľov, môže činiť niekoľko miliónov, ale môže činiť aj len jednu korunu (euro), ale aj nulu, ako je to v danom prípade. Preto dovolací súd sa nemohol stotožniť

s názorom generálneho prokurátora, že odvolací súd, pokiaľ ide o odmenu správcu, rozhodol nesprávne. Napokon z obsahu mimoriadneho dovolania nie je ani celkom zrejmé, že v akej výške by v danom prípade odmena správcovi mala byť priznaná. Z jeho obsahu sa len javí, že pri výpočte by sa malo vychádzať zo sumy 2 800 000,-- Sk, avšak bližšie výška tejto odmeny nie je konkretizovaná.

Pokiaľ generálny prokurátor poukazuje na nejednotnosť v rozhodovaní odvolacieho senátu, dovolací súd preskúmaval správnosť iba rozhodnutia odvolacieho súdu, ktoré bolo napadnuté mimoriadnym dovolaním, pričom dovolací súd konštatuje, že toto rozhodnutie vo výroku o odmene správcu je správne. Samotná skutočnosť, že iné rozhodnutie odvolacieho súdu je v rozpore s napadnutým rozhodnutím, nie je dôvodom na zrušenie napadnutého rozhodnutia, keďže rozhodnutie dovolacieho súdu do budúcnosti spravidla pôsobí pre súdy nižšieho stupňa zjednocujúco. Z týchto dôvodov dovolací súd mimoriadne dovolanie v časti o odmene zamietol (§ 243b ods. 1 O. s. p.).

Výrok napadnutého uznesenia, ktorým správcovi nebola priznaná náhrada výdavkov, odvolací súd neodôvodnil, a preto táto časť jeho rozhodnutia je nepreskúmateľná. Pritom z ust. § 8 ods. 3 ZKV nepochybne vyplýva, že správca má nárok na náhradu výdavkov. Na výpočet týchto výdavkov ust. § 6 písm. b/ vyhl. č. 493/1991 Zb. sa nevzťahuje, pričom súd prvého stupňa náhradu týchto výdavkov znalcovi priznal v sume 3 360,-- Sk. Keďže tento výrok uznesenia odvolacieho súdu je nepreskúmateľný, dovolací súd ho podľa ust. § 243b ods. 2 v spojení s § 243i ods. 2 O. s. p. zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 28. mája 2009

JUDr. Juraj Seman, v. r.
predseda senátu

